

● دیوان جنونی اردبیلی / شعر / فارسی

d.-e jonūnī-ye ardabīlī

جنونی اردبیلی، ق ۱۱ قمری

jonūnī ardabīlī (- 17c)

کلیات اشعار شاعر است مشتمل بر قصاید، غزلیات، رباعیات، ترجیع‌بندها و مخمسات؛ وی در اشعار خود به «جنونی» تخلص می‌کرده است. شاعر در قصاید خود ائمه (ع) را مدح می‌کند و همچنین صاحب منصبان اردبیل را در عصر خود می‌ستاید. در آن قطعه‌ای در مدح و تاریخ تولیت و تبریک عید نوروز، جهت محمد علی بیک متولی آستانه شیخ صفی اردبیلی سروده که تاریخش ۱۰۹۷ق می‌باشد و همچنین قصایدی در ۱۰۹۸ و ۱۰۹۹ و ۱۱۰۷ ق سروده شده است. همچنین قطعه‌ای از برادر خود محمد شریف آورده که در مورد تخلص صاحب ترجمه سروده است و قطعه‌ای در تاریخ آمدن نواب صفی خان به اردبیل در ۱۰۹۵ق انشاء نموده است.

[الذریعة ۲۰۶/۹؛ متزوی ۲۲۷۴/۳]

تهران؛ مجلس؛ شماره نسخه: ۷۸۰۱/۱

آغاز: اگر دلم صله خواهد روم به مدح کسی xx که در جهان کرم هست بی عدیل و نظیر / کلید گنج عنایت علی ولی الله xx قسیم دوزخ و جنت امیر کل امیر / دهن به فاتحه بگشا «جنونی» از اخلاص xx که دل زبان دعا شد به نیت تکبیر؛ انجام: تاریخ عید قربان که جهت محمد علی بیک متولی شیخ صفی الدین گفته شد: بنای کعبه کل در جهان گوگرد ابراهیم xx کلیم الله عصر خود کند تعمیر دلها را

خط: نستعلیق، بی‌کاء، بی‌تا؛ افتادگی: آغاز و انجام؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۱۶ سطر، اندازه: ۱۹/۵×۱۰/۵سم [ف: ۲۶-۲۸۵]

● دیوان جنید بغدادی / شعر / عربی

d.-e jonayd-e baqādāī

جنید بغدادی، - ۲۹۷ قمری

jonayd-e baqādāī (- 910)

تهران؛ دانشگاه؛ شماره نسخه: ۶۱۶/۱۰-۶

نسخه اصل: شهید علی پاشا ش ۱۳۷۴. شعر عربی از اوست؛ خط: نسخ، کاء: اسمعیل بن سودلیر، بی‌تا؛ آگ (۵۱) [فیلمهاف: ۱-۵۱۳]

● دیوان جنید شیرازی / شعر / فارسی

d.-e jonayd-e šīrāzī

جنید شیرازی، جنید بن محمود، ق ۸ قمری

jonayd-e šīrāzī, jonayd ebn-e mahmūd (- 14c)

چاپ: با عنوان «دیوان قصاید و غزلیات معین الدین جنید شیرازی»، تهران، ۱۳۲۰ش

d.-e jannat

جنت حائری، ق ۱۴ قمری

jannat-e hā'erī (- 20c)

۱. قم؛ طبعی؛ شماره نسخه: ۷۸۸

آغاز: الباب الخامس نعيم اللطائف لف نشر بحر مکرر رد العجوز علی الصدر بسمله. مرا باشد یکی دلبر عسس کردار ایمان بر xx جهان آشوب غارت گر نقیض بیضه بیضا؛ انجام: یاد یحیی بنمائید بهنگام دعا xx قطع فیض من دلخسته مدارید روا. اطعم الناس یتماً رزق الله لکم

اشعار شاعری است که به «جنت» تخلص نموده است. این دیوان شامل ابواب مختلفی بوده که برخی از ابواب اسم خاص دارند چون: دو سفرنامه حج، روضة الرضوی، تضمین غزل مخفی، باب الف، باب الباء، اوراق نسخه جابجا شده است، بیشتر اشعار در مدح ائمه اطهار (ع) است. تاریخ یکی از قصاید ۱۳۵۰ درج شده و در جای دیگر تاریخ ۱۳۵۷ در اشعار آمده است. شاعر ساکن کربلا بوده است. در پایان شعری در مدح معصومه (ع) از میرزا یحیی اصفهانی درج شده است با مطلع: «نجنفی در من ای لعل لبث رشک یمن xx یمنی لعل من ایماه رخت شمع ختن»؛ خط: نستعلیق، بی‌کاء، تا: قرن ۱۴؛ افتادگی: آغاز و وسط و انجام؛ ۳۲گ، ۱۸ سطر، اندازه: ۲۱/۵×۱۷/۵سم [ف مخ: ۱-۲۱۸]

۲. مشهد؛ الهیات؛ شماره نسخه: ۲۲۵۴۵

آغاز: بسمله الحمدالله التیوم الذی لا ینام و العزیز الذی لا یرام ... چنین گوید حقیر فقیر سراپا تقصیر خادم العرفاء و المساکین ... محمد علی خسرو داد و دین xx مهین سلاطین روی زمین

سروده درویش علی بن محمد زرنندی حائری مداح ملقب به مقرب علیشاه متخلص به «جنت» که آن را در سال ۱۳۲۶ق، به نام محمد علی شاه مصدر ساخته است، در روضه خوانی و مداحی امامان (ع) که در آن چند بحر طویل نیز هست مشتمل بر هشت باب بدین شرح: ۱. نزهت الاصحاب فی توحید الوهاب شامل اشعاری در مدح محمد علی شاه، توحید، نعت حضرت رسول (ص) حضرت علی (ع) جلوس محمد علیشاه در ۱۳۲۶ق، تاجگذاری احمد شاه قاجار، انجمن قانون، جواب قطعه خاموش و سراج، تولد حضرت امام حسین و صاحب الزمان (ع) قصیده در وفات سید حسن کشمیری و سید محمد باقر در ۱۳۳۱ق، و چند حکایت، ۲. زهر القصائد فی التوحید و مدائح المعصومین که تاریخ سرودن یکی از مصیبت‌نامه‌ها ۱۳۲۷ق می‌باشد و تاریخ یکی از اشعار باب هشتم ۱۳۳۵ق، ۳. ینبوع الدموع فی رثاء الحسین (ع)، ... ۸ بحر الملتقطات؛ خط: نستعلیق، بی‌کاء، تا: تحریر زمان ناظم؛ کاغذ فرنگی؛ جلد: تیماج قهوه‌ای، ۲۶۷گ، ۱۶ سطر (۱۶/۵×۱۰/۵)، اندازه: ۲۰×۱۵سم [ف: ۳-۷۳۶]

مشهد؛ مدیر شانه چی؛ شماره نسخه: ۱۴

همان نسخه بالا [نشریه: ۵-۵۸۶]

فهرستگان نسخه های خطی ایران (نخ)؛؛ جلد پانزدهم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران: سازمان

DIA 276253

اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۱/۲۰۱۲